

РЕШЕНИЕ

№ 7164

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 20.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1772** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. Х. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Н. Н., срещу принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 5 от ЗДвП - преместване на лек автомобил, собственост на оспорващия, приложена на 16.01.2012 г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на приложената ПАМ. Посочва се, че оспорващият не е бил уведомен за основанията за принудително преместване на автомобила му, т.е. не е изяснено коя от хипотезите по чл. 171, т. 5 ЗДвП е била налице в случая. Твърди се, че автомобилът не е бил паркиран неправилно и не е създавал опасност и/или не е пречил на преминаването на други участници в движението. Изложени са доводи за нищожност на оспорената ПАМ, поради прилагането и от некомпетентен орган. Твърди се, че са допуснати съществени нарушения на административно-производствени правила – оспорващият не е уведомен за приложената ПАМ, нарушено е правото му на защита, нарушена е целта на закона. Искане се от съда да отмени оспорената ПАМ.

Ответната страна – полицейски орган при СДВР, чрез процесуалния представител юрк. Ч., оспорва жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна: Установява се от представената по делото докладна записка от 16.01.2012 г. от П. П. –

полицай от група „ПГ” – сектор 02-ри, позивна № 740, че на същата дата в 15,55 часа, полицай П. е разпоредил репатрирането на МПС, марка О., с рег. [рег.номер на МПС], който е бил паркиран на ул. П. преди ул. Лъвски рид срещу движението. В докладната записка е посочено, че е налице нарушение на ЗДП – знак В 27.

На М. Х. Д. е наложена глоба с фиш № 0283940 от 16.01.2012 г. в размер на 20 лева, за нарушение по чл. 94, ал. 4 ЗДвП.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка, в т.ч. ежедневна ведомост на личен състав на ПИГ за 16.01.2012 г. и часови график на П. П. за същата дата, от които се установява, че полицай П., позивна № 740 е бил втора смяна на МПС 63/59. Представен е и ежедневен отчет за 16.01.2012 г., изготвен от П. П..

По делото е постъпило писмо вх. № 18757/06.08.2012 г. от директора на дирекция „Транспортна инфраструктура” – СО, в което е посочено, че ул. П. е с еднопосочно движение в участъка между бул. Ц. Б. III и бул. Ген. С.. С писмото по делото е приложена схема на ул. П. в посочената част. В изпълнение разпореждане на съда по делото е постъпила допълнителна информация с писмо вх. № 26003/02.11.2012 г. от СО, съгласно която ул. П. е с двупосочно движение в участъка между бул. Б. Б. и бул. Б..

По делото са изслушани и обясненията на ответния административен орган – полицай П. П., който заявява, че на 16.01.2012 г. били изпратени по жалба на гражданин да репатрират неправилно паркирал автомобил на ул. П., в участъка между бул. Б. Б. и бул. Б.. Автомобилът бил паркиран в нарушение на знак № 27, който забранява престоя и паркирането, също така бил паркиран срещу движението.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в рамките на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Оспорената ПАМ е приложена от П. П. - старши полицай в група „Паркинги и гаражи към ЦМГ” при ОПП – СДВР, 02 сектор. В чл. 172, ал. 1 ЗДвП не е предвидено кой е компетентният да прилага ПАМ по чл. 171, т. 5, б. „б”, поради което при тази хипотеза намира приложение нормата на чл. 168, ал. 1 ЗДвП към която има изрично препращане в чл. 171, т. 5, б. „б”. Съгласно чл. 168, ал. 1 ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. По делото е приложена заповед № I-275/24.02.2006 г. на министъра на вътрешните работи, с която са определени да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано МПС на отговорно пазене без знанието на неговия собственик длъжностните лица – офицери и сержанти от структурните звена „Пътна полиция” и „Пътен контрол” към СДВР и регионалните дирекции на вътрешните работи. Следователно, налице са доказателства за оправомощаване на органа приложил процесната ПАМ.

Съгласно чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач се налага, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. В този случай лицата по чл. 168 от ЗДвП уведомяват районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление. По аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП законодателят е изключил задължителната писмена форма за мярката по чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, като прилагането ѝ по същество представлява властническо волеизявление на административния орган, осъществено чрез действие.

По делото е представена докладна записка, съставена от полицаят разпоредил репатрирането на автомобила, в която е описана фактическата обстановка – автомобилът е бил паркиран срещу движението и в нарушение на знак В27, който забранява спирането и паркирането.

На жалбоподателя е издаден фиш № 0283940 от 16.01.2012 г. за нарушение по чл. 94, ал. 4 ЗДвП. Съгласно посочената правна норма на път с еднопосочно движение се допуска престой и от лявата страна по посока на движението, ако това не пречи на движението на пътните превозни средства. От приетите по делото доказателства – писмена информация и скици, представени от Столична община, се установи по безспорен начин, че ул. П., между бул. Б. Б. и бул. Б. – участъкът, в който автомобилът е бил паркиран, е с двупосочно движение. Следователно не е налице нарушение на чл. 94, ал. 4 ЗДвП. Това обстоятелство обаче не обосновава извод за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, която не е наложена с посочения фиш и същият не отразява относимите за прилагането ѝ факти. В настоящото производство следва да бъде доказана фактическата обстановка, описана в докладната записка от 16.01.2012 г.

По делото от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да опровергават посоченото в докладната записка от 16.01.2012 г., че е паркирал репатрирания автомобил срещу движението и в нарушение на знак В27, който забранява престоят и паркирането (чл. 47, ал. 3 от ППЗДвП). Тези обстоятелства са потвърдени и в съдебно заседание от ответния орган.

Приложените към административната преписка доказателства установяват наличието на предпоставките по 171, т. 5, б. "б", предл. първо ЗДвП за репатриране на автомобила, собственост на жалбоподателя. Предписанието е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административното нарушение.

По делото не са представени доказателства за уведомяване на районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, от лицата по чл. 168 от ЗДвП. Това нарушение обаче не е от категорията на съществениите и съответно не е

самостоятелно основание за отмяна на наложената ПАМ.

Не е нарушена целта на закона. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че процесната ПАМ е крайна мярка, приложима в случай на създадена опасност или обуславяща невъзможност за преминаване на другите участници в движението. В специалния ЗДвП са предвидени предпоставките, при наличието на които административният орган при условията на обвързана компетентност следва да приложи ПАМ по чл. 171, т. 5, б. „б” ЗДвП. В разглеждания случай тези предпоставки са налице, поради което прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 5, б. „б” ЗДвП е законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, III състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. Д., ЕГН [ЕГН], срещу принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5 от ЗДвП - преместване на лек автомобил, собственост на оспорващия, приложена на 16.01.2012 г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: